

AGAPE - MIŁOŚĆ ODZWIERCIEDLAJĄCA BOŻY CHARAKTER

Przykazanie nowe daję wam, abyście miłowali siebie wzajemnie tak, jak ja umiłowałem was, abyście i wy miłowali jedni drugich. W tym poznają wszyscy, że moimi uczniami jesteście, jeśli miłość mieć będziecie między sobą nawzajem (org. J 13:34-35)

Jednym z największych zwiedzeń w dzisiejszych kościołach jest humanistyczne definiowanie miłości, które założenia jest odwrotnością Bożej miłości agape, o której mówi Biblia. Miłość agape jest atrybutem Boga i Bożym darem, dlatego nie ma ona nic wspólnego z ludzką powierzchownością, z nieocenianiem innych, ani z płomiennym wyznawaniem miłości innym. Miłość agape nie ma też nic wspólnego z liberalnym myśleniem, z ekumenizmem, z tolerancją, ani z budowaniem wspólnych relacji w imię ideologicznej jedności. Miłości agape nie da się też wyprodukować za pomocą konferencji, wspólnych grillów, spotkań integracyjnych ani socjotechnik - bo duchową jedność można stworzyć wyłącznie w oparciu o ten sam biblijny chrzest, o taką samą biblijną wiarę i takie same doświadczenia duchowe, potwierdzone altruistycznymi czynkami wynikającymi z prowadzenia Ducha Świętego (Ef 4:4-7). Tylko takie osoby rozumieją czym jest prawdziwa duchowa jedność - *bo dziećmi Bożymi są tylko ci, którzy dają się prowadzić Duchowi Bożemu (Rz 8:14)*. Takie osoby nie widzą najmniejszego sensu w tworzeniu iluzorycznej jedności z nieodrodzonymi lub religijnymi ludźmi, ani w stosowaniu psychologicznych technik kontroli lub korporacyjnych metod zarządzania, którymi posługują się fałszywi nauczyciele i wilki w owczych skórach (Mt 15:14).

MIŁOŚĆ AGAPE, A WĄSKA DROGA

Miłość agape nie jest wtwarem ani częścią ludzkiej duszy, lecz Bożym darem, który przejawia się w owocach Ducha Świętego wyłącznie u tych, którzy narodzili się na nowo i codziennie biorą swój krzyż, każdego dnia uśmiercając swoje ja. U tych, którzy uśmiercają swój egoistyczny sposób myślenia, przejawiający się w egocentryzmie i konsumpcyjnym stylu życia. Duch Święty może coraz bardziej wypełniać człowieka tylko wtedy, gdy uśmierca on swój egoizm i oczyszcza swoje serce z duchowych nieczystości, tj egoizm, chciwość i szukanie własnej chwały. Taki człowiek przestaje być skupionym na sobie egoistą i zaczyna być coraz większym altruistą - zainteresowanym dobrem innych ludzi. Taka osoba coraz wyraźniej słyszy Ducha Świętego i coraz bardziej rozumie Boga. Tylko takie osoby upadabniają się do Chrystusa. List do Rzymian 12:1-2 mówi, że tylko takie osoby zaczynają w pełni rozumieć, co jest wolą Boga, co jest dobre i miłe w Jego oczach, i co jest doskonałą wolą Boga, w odróżnieniu od Bożych dopustów.

Podczas ostatniej starotetamentowej paschy, która przerodziła się w pierwszą Wieczerzę Pańską, Jezus powiedział do swoich uczniów: *„Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami” (J 13:34-35)*. A do swojego Ojca, w ogrodzie Getsemane powiedział: *„Objawiłem im Twoje imię, a teraz objawię im Twoją miłość agape, którą mnie obdarzyłeś, aby była także w nich” (J 17:26)*. List do Rzymian 5:5 mówi, że *„Duch Święty wlewa Bożą miłość agape do serc uczniów Jezusa, ale Bóg nas też zobowiązał, że bezinteresonna miłość agape musi się też wylewać z naszych serc, aby wszyscy widzieli, że jesteśmy Jego uczniami”*.

Idąc dalej, w 1 Liście do Tymoteusza 1:5-6, apostoł Paweł pisze, że miłość agape wypływa tylko z tych, którzy mają *„wiarę nie udawaną, czyste serce i wrażliwe sumienie, z czym niektórzy się rozmięli i zwrócili ku pustej gadaninie”*. Nieudawana wiara, to wiara w każde słowo, które wyszło z ust Boga (nie pastora / Mt 4:4), potwierdzona jego wykonaniem lub przynajmniej chęcią wykonania. Natomiast czyste serce, to serce oczyszczone z bałwochwalstwa, egoizmu i innych duchowych nieczystości ([więcej na ten temat znajdziesz tutaj](#)). Tylko takie serca wypełnia Duch Święty, który wlewa w człowieka Bożą miłość agape i tylko z takich serc wypływa Boża miłość agape.

Zwracanie się ku pustej gadaninie cechuje religijnych ludzi, którzy nie biorą własnego krzyża i nie uśmiercają swojej cielesności (swojego egoizmu), dlatego w ich życiu nie widać bezinteresownej miłości agape, przejawiającej się w uczynkach miłosierdzia (Mt 10:38).

Chciałbym tutaj zaznaczyć, że bałwochwalcami nie są tylko ci, którzy modlą się do zmarłych i dzieł ludzkich rąk. Słowo Boże mówi, że bałwochwalcą jest także ten, kto polega na drugim człowieku i z ciała czyni swoje oparcie (Jr 15:5) - czyli także ten, kto wierzy w siebie i polega na dziełach własnych rąk, bo to jest to samo, co poleganie na mamonie ([więcej tutaj](#)). Takie myślenie wynika z niewiary w Boże obietnice i nieuśmierconych pożądlivosti oczu, pożądlivosti ciała i pychy życia (dumy z własnych dokonań). Taka myślą ludzie, którzy chcą zadowolić samych siebie lub chcą się chlępić swoimi dokonaniem. Wiara takich ludzi jest udawana (obłudna) - ponieważ twierdzą, że wierzą w Boże obietnice, ale ich postępowanie mówi, że z nieba ci nic nie spadnie.

Jezus nie powiedział, że Jego uczniowie mają polegać na dziełach własnych rąk, lecz by pracowali własnymi rękami, aby nie byli zdani na innych i mogli pomagać potrzebującym (Jk 1:27). Każdy, kto ma tak ułożone priorytety, nigdy nie będzie musiał nikogo prosić o pieniądze, bo otrzyma każdą potrzebną mu rzecz. A egoista, który nie interesuje się potrzebami innych, nie będzie wysłuchany, gdy sam będzie o coś prosił (Prz 21:13; 1Tm 5:8) i takim ludziom na pewno nic z nieba nie spadnie.

Bóg może wlać do ludzkiego serca tylko tyle miłości agape, ile znajdzie tam wolnego miejsca po duchowych nieczystościach, które każdy gromadził w świecie. Im więcej ich usuniesz, tym bardziej wypełni cię Duch Święty i Boża miłość agape. Właśnie tą myśl chce nam przekazać apostoł Paweł, gdy mówi: *„Patrzcie uważnie jak należy postępować, nie jak głupcy, lecz jak mądrzy ludzie, którzy nie marnują czasu, bo dni są złe. Dlatego nie bądź nierozsądny, ale zrozum, co jest wolą Pana i nie upijaj się winem powodującym rozwiążłość (odniesienie do niebiblijnych nauk), tylko napełniaj się Duchem”* (Ef 5:15-18). Na tym polega napełnianie się Duchem Świętym. Dlatego miłość agape mają tylko ci, którzy pełnią wolę Ojca, bo mają bojaźń Bożą, sumienia wrażliwe na napomnienia i potrzeby innych ludzi. Tylko o takich ludziach można mówić, że dają się prowadzić Duchowi Świętemu.

Miłości agape na pewno nie dostrzeżesz u osób, które nie uśmiercają swojej cielesności - czyli u tych, którzy nie oczyszczają swoich serc z egoizmu, pożądlivosti ciała, grzesznych skłonności lub dumy wynikającej z ich pozycji społecznej, wykształcenia, pochodzenia lub stanu posiadania. Miłość agape nie jest uczuciem ani stanem emocjonalnym, tylko skutkiem przemiany wynikającej z brania własnego krzyża i oczyszczania własnego serca, dlatego jest też wymieniona jako owoc Ducha Świętego (Gal 5:22), po którym można ocenić duchowy stan każdego chrześcijanina.

Dzisiaj prawie żaden etatowy kaznodzieja nie porusza tego tematu, gdyż większość z nich żyje według ciała, więc żaden z nich nie będzie sobie strzelał w kolano, ani kolegom po fachu. To właśnie takich ludzi apostoł Paweł nazwał *„filozofami, którzy minęli się z prawdą i skupili się na pustej gadaninie”*, dlatego jedni sami plotą bzdury, a inni znajdują sobie kaznodziejów, którzy uciszają ich sumienia tanią łaską lub fałszywym przekonaniem, że nigdy nie utracą zbawienia, bo zostali imiennie wybrani przed założeniem świata. Bóg ostrzega takie osoby w Liście do Hebraj. 3:7-9, gdzie mówi: *Jeśli dzisiaj słyszysz mój głos, to nie zatwardzaj swego serca, jak Izrael w czasie buntu na pustyni, podczas ciężkich dni w Meriba, gdzie mnie kusili i wystawiali na próbę, chociaż oglądali moje dzieła przez czterdzieści lat (Hbr 3:7-9). Dlatego przez czterdzieści lat czułem odrazę do tego pokolenia i przysiągłem, że nie wejdą do mojego odpocznienia (Ps 95:10-11).*

Miłość agape jest altruistyczna i nikomu nie wyrządza zła, dlatego w Rzymian 13:10 napisano, że *„agape jest wypełnieniem Bożego prawa”*, ponieważ agape odzwierciedla Boży charakter i pragnie wyłącznie dobra innych istot. To dotyczy w takim samym stopniu wybaczenia, głoszenia Ewangelii i doprowadzania ludzi do nowego narodzenia, zdrowego nauczania, okazywania ludziom miłosierdzia i wzajemnej pomocy, aż po napominanie, korygowanie i chronienie innych przed tymi, którzy prowadzą innych na manowce, oraz wszelkim bezbożnym praktykom. Takie postawy zazwyczaj nie są ani łatwe, miłe, ani po ludzku opłacalne, ale wydają dobre owoce i są zapisywane w niebie.

W 1 Liście do Koryntian 13:1-13, apostoł Paweł wyszczególnia atrybuty miłości agape i objaśnia korelację pomiędzy darami Ducha Świętego a miłością agape - jako duchowym darem, przejawiającym się w owocach Ducha Świętego. Niedojrzali chrześcijanie często przekręcają ten fragment, jak i inne listy Pawła (2P 3:16), a religijni ludzie używają go do podważania darów Ducha Świętego lub konieczności nowego narodzenia z wody i Ducha, pomimo iż nie jest on adresowany do osób, które „*polegają na ludzkich naukach i z ciała czynią oparcie*” (Jr 17:5), tylko do odrodzonych uczniów Jezusa, którzy narodzili się na nowo i zostali napełnieni Duchem Świętym. Niektórzy zdemoralizowani pastory używają go też do zamykania ust pobożnym ludziom, przeciwstawiającym się nieprawości, aby zarzucić im, że nie miłują zborowych faryzeuszów i synów Beliala. Dlatego parafrazuję ten fragment, aby jak najczytelniej oddać zawartą w nim myśl apostoła Pawła.

(1) Jeśli ktoś ma dar mówienia obcymi językami, ludzkimi lub anielskimi, a nie ma w sobie bezinteresownej miłości agape, to jest dla Boga tak samo bezużyteczny jak dźwięk miedziaków lub głośnych cymbałów. (2) Jeśli ktoś prorokuje i zna wszystkie tajemnice, bo ma poznanie i wiarę mogącą przenosić góry, ale nie ma w sobie bezinteresownej miłości agape, to jest niczym (3) nawet wtedy, gdyby rozdał swój cały majątek, a ciało oddał na spalenie. Jeśli człowiek nie ma w sobie bezinteresownej miłości agape, to żadna z tych rzeczy nie przyniesie mu korzyści. (4) Osoba posiadająca bezinteresowną miłość agape jest w stosunku do innych: cierpliwa (wrozumiała i miłosierna), serdeczna, nie jest zazdrosna (nie rywalizuje), nie przechwala się, nie uważa się za ważniejszą od innych, (5) nie zachowuje się nieprzyzwoicie, nie szuka swego, nie jest wrogo nastawiona do innych, ponieważ zawsze wybacza i nie prowadzi rejestru krzywd, (6) bo żyje w prawdzie i nie cieszy jej nieprawość. (7) Jest też wytrwała i znosi wszelkie przeciwności, bo wierzy wszystkiemu, co mówi Bóg i pokłada nadzieję we wszystkim, co wydarza się w jej życiu (bo wie, że Bóg każdą sytuację obraca na korzyść tych, którzy Go miłują / Rz 8:28). (8) Agape nigdy nie ustaje (bo nie jest uczuciem, tylko cechą Boga). Pewnego dnia stracą znaczenie proroctwa, modlitwy w obcych językach, prorokowanie i nasza aktualna wiedza, która teraz (9) jest tylko częściowa. (10) Gdy nastanie pełnia doskonałości, to te rzeczy nie będą miały żadnego znaczenia. (11) Gdy człowiek jest dzieckiem, to mówi jak dziecko, myśli jak dziecko i liczy jak dziecko, ale gdy dorośnie, to uznaje dziecięce myślenie za niedojrzałe i naiwne. (12) Tak samo teraz, te wszystkie rzeczy są dla nas nieco zagadkowe niczym nasze odbicie w lustrze, ale gdy zobaczymy Królestwo Boże na własne oczy, to poznamy wszystko tak dokładnie, jak teraz znamy siebie. (13) Więc teraz pozostaje nam wiara, nadzieja i bezinteresowna miłość agape, a największa z tych trzech jest miłość agape.

Człowiek mający w sobie miłość agape „*cieszy się z prawdy i nigdy nie cieszy go niesprawiedliwość*”, bo czuje się odpowiedzialny za innych. Dlatego czasami bywa niemiły, bo nigdy nie mówi ludziom tego, co chcą słyszeć. Ale zawsze wykazuje troskę o innych, zawsze daje dobry przykład, zawsze wskazuje właściwą drogę, zawsze ostrzega przed zagrożeniem, zawsze napomina i zgodnie z nauką apostołską uczy posłuszeństwa wobec Słów Boga (bez względu na koszty, które musi ponieść) - aby otaczające go osoby „*nie utraciły tego, nad czym pracują i otrzymały pełną zapłatę*” (1J 1:8). Słowa: „*aby nie utraciły*” nie odnoszą się tutaj tylko do utraty zapłaty z powodu pełnienia martwych uczynków, ale także do utraty zbawienia, na skutek powrotu do świeckiego stylu życia. Więc nie daj sobie wmówić, że nie masz miłości, gdy kogoś korygujesz lub napominasz, albo gdy sprzeciwiasz się tolerowaniu nieprawości i bezbożnych praktyk w swoim zborze.

Miłość agape jest także miłosierna, więc zawsze okazuje miłosierdzie osobom będącym w potrzebie (*najwięcej domownikom wiary / Gal 6:10*); takie jak: wzajemna pomoc, opieka nad potrzebującymi i zaspokajanie potrzeb egzystencjalnych, t.j.: nakarmienie, zaopatrzenie, ubranie, przyjęcie pod dach, zakup leków lub opału na zimę, odwiedziny w szpitalu lub więzieniu itp. Z własnych doświadczeń wiem, że tylko do takiej miłości przyznaje się Bóg i tylko osoby mające w swoim sercu miłość agape widzą tego rodzaju potrzeby. Więc *nie bądź nikomu nic dłużny, oprócz miłości agape, bo kto ma w sobie agape, ten wypełnił prawo (Rz 13:8).*

HUMANISTYCZNA MIŁOŚĆ = SZEROKA DROGA

Humanistyczna miłość jest oparta na tolerancji i dobrych relacjach. Taka miłość jest budowana na biernej hinduistycznej regule: *Nie czynź drugiemu, co tobie nie miłe*. Jednak nie ma ona nic wspólnego z czynną i bezinteresowną miłością agape, która wymaga od człowieka biblijnych wyborów, czynnych postaw i odpowiedzialności za życie innych ludzi, a która brzmi: „*Wszystko co chcesz, aby tobie czyniono, to i ty czynź innym, bo tak uczy pięćoksiąg i księgi proroków*” (Mt 7:12).

Humanistyczna "miłość" jest egoistyczna, bo jej jedynym celem jest samozadowolenie, czyli komfort i dobre samopoczucie jednostki. Dlatego humanistów cechuje dążenie do kompromisów, liberalne podejście do Słowa Bożego, nie ocenianie innych i tolerowanie wszelkich fałszywych nauk - aby wszystkim zapewnić dobre samopoczucie i aby nikt nie czuł się urażony. W codziennym życiu przejawia się to we wzajemnym przytakiwaniu, pomimo wyraźnych różnic poglądów lub wierzeń, wzajemnym schlebaniu i zachęcaniu do czynienia tego, czego pragnie ludzka próżność. Taka miłość nikogo nie obciąża, nie zmusza do zmiany stylu życia ani do wysiłku, aby wszystkim zagwarantować komfort i miłe relacje. To właśnie z tych przyczyn tą demoniczną wersją "miłości" kieruje się świat.

Humanistyczna "miłość" przejawia się też w pozytywnym myśleniu, będącym przeciwieństwem trzeźwej logiki opartej na Słowie Bożym, oraz krytycznej ocenie ludzi, zdarzeń i głoszonych treści. Pozytywne myślenie cechuje ludzi niedojrzałych, dlatego zazwyczaj jest oderwane od rzeczywistości, a wśród "wierzących" przejawia się w egoistycznych dążeniach, tolerowaniu kłamstw, nieprawości i duchowych iluzji. Wyznawcy ideologii New Age nazywają to "*wiarą we własne marzenia*" (czyt. *pożądliwości*). Ta hinduistyczna koncepcja jest dzisiaj głoszona przez zawodowych socjologów i inżynierów społecznych w prawie wszystkich denominacjach chrześcijańskich. Najwięcej jest ich wśród młodzieży, która jest szczególnie indoktrynowana tym zwiedzeniem na szkoleniach liderów, którzy powtarzają te herezje na spotkaniach i obozach młodzieżowych.

W 2 Liście Piotra, apostoł ostrzega przed upadłymi kaznodziejami, którzy poszli drogą Bileama, bo umiłowali mamonę i ludzką chwałę. Kaznodzieje idący drogą Bileama posługują się marketingiem, demagogią, psychologią i filozofiami korporacyjnymi, stosując mistyczno-kabalistyczną wykładnię Słów Boga. Tacy kaznodzieje nie mówią o uświęceniu, o życiu w prawdzie i w mocy Ducha Świętego, tylko o mamonie, rozwoju osobistym, kreatywności i własnych wizjach, bo ponad Słowem Bożym i Bożymi zasadami funkcjonowania Kościoła stawiają przywództwo, mentoring, relacje, służby oraz aktywność społeczną. To między innymi z tego powodu Paweł pisał do Tymoteusza: „*Wystrzegaj się młodzieńczych pożądliwości i dąż do sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju tylko z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca*” (2 Tm 2:22). *I nie bierz wzorców z tego świata, ale przemieniaj się przez odnawianie swojego umysłu, abyś umiał rozróżnić, co jest wolą Bożą i co jest (w oczach Boga) dobre, miłe i doskonałe*” (Rz 12:2).

33 FRAGMENTY SŁOWA BOŻEGO, KTÓRE MÓWIĄ O MIŁOŚCI AGAPE

Oskarżają mnie za moją agape, chociaż ja się za nich modlę. Oddają mi złem za dobro i nienawidzą za moją agape (Ps 109:4-5). Jezus objawił ci Boga i agape, którą umiłowal go Ojciec, aby była także w tobie (J 17:26).

Agape i wierność oczyszcza człowieka z jego win (Prz 16:6). Jeśli będziesz mieć agape, to wszyscy poznają, że jesteś uczniem Jezusa (J 13:35).

Biada faryzeuszom nie mającym agape, którzy oddają dziesięcinę, ale pomijają Boże prawo (Łk 11:42).

W czasach ostatecznych agape u wielu oziębnie, bo w kościołach rozmnoży się bezprawie (Mt 24:12).

Człowiek zaczyna mówić o swojej nadziei, gdy otrzyma Ducha Świętego, a Ten rozleje w jego sercu agape (Rz 5:5). Agape jest wypełnieniem Bożego prawa, bo ona nie wyrządza bliźnim zła (Rz 13:10).

Poznanie nadyma (wpuźda w pychę), a agape buduje (1Kor 8:1).

Owoce Ducha jest agape i wynikająca z niej radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć i wierność (Gal 5:22). Chrystusowa miłość agape jest ważniejsza, od najgłębszego poznania (Ef 3:19).

Agape obfituje dogłębnym poznaniem i wszelkim doznaniem, abys umiał rozróżnić rzeczy ważne od nieważnych, i abys był czysty i bez zarzutu w dniu Chrystusa (Flp 1:9).

Agape jest spójnią doskonałości (Kol 3:14). Gdy wzrasta wiara, to pomnaża się agape (2Tes 1:3).

Celem przykazań apostołskich jest agape, która wypływa wyłącznie ze szczerej wiary, wrażliwego sumienia i czystego serca (1Tm 1:5). Odrodzony człowiek powinien dążyć do sprawiedliwości, pobożności, wiary, agape, cierpliwości i łagodności (1Tm 6:11).

Gdy objawiła się dobroć naszego Boga i zbawiciela, i jego agape, to nie zbawił samych żydów, którzy spełniali sprawiedliwe uczynki, ale okazał miłosierdzie wszystkim, aby odrodzić nas przez zanurzenie w wodzie i odnowić przez Ducha Świętego (Tt 3:4).

Ponad wszystko okazuj gorliwą agape, gdyż agape zakrywa wiele grzechów (1P 4:8).

Agape prawdziwie dopełnia się w tym, kto wypełnia Słowa Chrystusa. Po tym poznajemy, że w Nim trwamy (1J 2:5). Zobacz jak wielką agape okazał ci Bóg, że zostałeś przez Niego nazwany dzieckiem Bożym i stałeś się nim (1J 3:1). Bożą agape poznaliśmy po tym, że Jezus oddał za nas swoje życie, dlatego i my powinniśmy oddawać życie za braci (1J 3:16-17).

Więc jeśli ktoś posiada dobra tego świata, a zamyka serce przed bratem będącym w potrzebie, to znaczy, że nie ma w nim agape (1J 3:17). Agape objawiła się w tym, że Bóg posłał na świat swojego jednorodzonego syna, abys dzięki niemu żył (1J 4:9-10). Agape polega na tym, że Bóg miłował ciebie, gdy ty nie miłowałeś Boga, dlatego posłał na świat swojego Syna, jako przebłaganie za twoje grzechy (1J 4:10).

Jeżeli miłujesz braci agape, to mieszka w tobie Bóg i agape prowadzi cię do doskonałości (1J 4:12).

My poznaliśmy i uwierzyliśmy w agape, którą Bóg żywi wobec nas (1J 4:16). Jeżeli agape osiągnie w tobie doskonałość, to w dniu sądu będziesz mógł mieć niezachwianą pewność (1J 4:17). Agape usuwa wszelki lęk, gdyż lęk to obawa przed karą. Więc, każdy kto się obawia kary, nie jest doskonały w agape (1J 4:18). Agape objawia się w tym, że przestrzega się Bożych przykazań, bo wtedy one nie są uciążliwe (1J 5:3).

Agape została nam dana po to, abyśmy postępowali według Jego przykazań (2J 1:6).

(W dniu oddawania zapłaty) Jezus powie tym, po Jego prawej stronie: Chodźcie, błogosławieni mojego Ojca! Odziedziczcie Królestwo przygotowane dla was od założenia świata, bo gdy byłem głodny, to daliście mi jeść; gdy byłem spragniony, to daliście mi pić; gdy byłem przybyszem, to przyjęliście mnie pod dach; gdy byłem nagi, to przyodzialiście mnie; a gdy byłem chory i siedziałem w więzieniu, to odwiedziliście mnie. Wtedy odpowiedzą Mu sprawiedliwi, mówiąc: Panie! Kiedy widzieliśmy Cię głodnym i daliśmy Ci jeść? Kiedy byłeś spragniony, a daliśmy Ci pić? Kiedy byłeś u nas przybyszem lub nagi i kiedy widzieliśmy Cię chorym, albo w więzieniu? Wtedy Król powie im: Zaprawdę mówię wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych moich braci, to mnie uczyniliście (Mt 25:31-40). Bo każdy, kto ma agape, temu będzie dodane i będzie jeszcze bardziej obfitował; a kto jej nie ma, ten straci nawet to, co ma (Mt 25:29).

Kto ma uszy zdolne do słuchania, niechaj słucha.